BIULETYN
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 2 sierpnia 1954 r. Nr 16 (61) Poz. 96 — 101

TREŚĆ:

96.

OKÓLNIK Nr 43

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO CENTRALNY ZARZĄD PRODUKCJI POMOCNICZEJ

z dnia 12 lipca 1954 r.

w sprawie zasad przyjmowania zamówień na wyroby betonowe i żelbetowe oraz handlowych warunków sprzedaży tych wyrobów.

W celu ujednolicenia zasad przyjmowania zamówień na wyroby betonowe i żelbetowe przez jednostki podległe Centralnemu Zarządowi Produkcji Pomocniczej oraz handlowych warunków sprzedaży tych wyrobów polecam, co następuje:

Z dniem 1 sierpnia 1954 r. wprowadzam obowiązek stosowania przez jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego postanowień zawartych w instrukcji w sprawie zasad przyjmowania zamówień na wyroby betonowe i żelbetowe oraz handlowych warunków sprzedaży tych wyrobów, stanowiącej załącznik do niniejszego okólnika.

w/z MINISTRA

Inż. St. Pietrusiewicz
Podsekretarz Stanu

Załącznik do okólnika Nr 43 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 12 lipca 1954 r.

INSTRUKCJA

w sprawie zasad przyjmowania zamówień na wyroby betonowe i żelbetowe oraz handlowych warunków sprzedaży tych wyrobów.

ROZDZIAŁ I

Zakres stosowania instrukcji i podstawy prawne.

§ 1. Instrukcja reguluje stosunki pomiędzy zakładami betoniarskimi, podległymi Centralnemu Zarządowi Produkcji Pomocniczej, jako producentami i dostawcami wyrobów betonowych i żelbetowych a jednostkami resortu budownictwa przemysłowego, zamawiającymi te wyroby.

§ 2. Podstawowe przepisy w zakresie dostaw, o których mowa w § 1, zawarte są w:

1) rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 12, poz. 73, Nr 58, poz. 448 i Nr 19 z 1952 r., poz. 116),
2) zarządzeniu Przewodniczącego P. K. P. G. z dnia 26 sierpnia 1950 r. w sprawie ogólnych warunków dostaw (Biuletyn P. K. P. G. Nr 20, poz. 226),
3) uchwale Nr 877 Prezydium Rządu z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, roboty i usługi między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1500).

ROZDZIAŁ II.

Tryb i terminy składania i przyjmowania zamówień

§ 3. 1. Zamówienia powinny być składane w 2-ch egzemplarzach bezpośrednio do rejonowo właściwego przedsiębiorstwa, produkującego żądany asortyment wyrobów. Spis przedsiębiorstw wraz z terenowym zasięgiem działalności stanowi załącznik Nr 1 do niniejszej instrukcji.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo otrzymało zamówienie, którego z uzasadnionych przyczyn nie może przyjąć do wykonania (np. zamówienia przekraczające rejon obsługi, brak form, nadmierna ilość zamówień w pewnym asortymencie i w związku z tym odległy termin wykonanie itp) obowiązane jest przesłać je do Centralnego Zarządu Produkcji Pomocniczej z uzasadnieniem odmowy wykonania.

§ 4. 1. W przypadkach, gdy przedmioty, zamówienia mają być wysłane pod różnymi adresami oraz gdy zamówienie obejmuje różnego rodzaju wyroby — zamówienia należy składać oddzielnie:

1) na każdy adres wysyłkowy,
2) na każdy rodzaj wyrobów.

2. Zamówienie powinno zawierać:

1) nazwę i adres zamawiającego,
2) datę i numer zamówienia,

3) nazwę i adres odbiorcy,
4) ilość zamówionych prefabrykatów,
5) cenę jednostkową i wartość ogólną zamówionych prefabrykatów,
6) określenie prefabrykatów wg obowiązującej nomenklatury, gatunku, przekroju, wymiaru, z powołaniem się na katalogi, cenniki lub normy,
7) termin dostawy (odbioru lub wysyłki),
8) sposób dostawy (koleją, stacja, bocznica, odbiór własny),
9) ewentualne zastrzeżenie, że odbiór lub wysyłka prefabrykatów powinna być poprzedzona badaniem technicznym lub, że ma być przedstawiony atest techniczny,
10) ewentualne żądania co do opakowania,
11) sposób płatności (przelewem, lub na inkaso) z podaniem nazwy i siedziby oddziału banku, finansującego płatnika oraz numer konta i nazwę kredytu.

3. Przy zamówieniach na wyroby nietypowe obowiązuje dołączenie do zamówienia dokumentacji technicznej.

4. Zamówienia powinny być składane w następujących terminach:

1) na I kwartał — do dnia 30 listopada roku poprzedzającego kwartał operacyjny,
2) „ II „ — „ „ 28 lutego,
3) „ III „ — „ „ 31 maja,
4) „ IV „ — „ „ 31 sierpnia.

5. W przypadku, gdy zamówienie zostanie złożone po terminach, o których mowa w ust. 4, dostawca może przy opóźnieniu przekraczającym 30 dni przyjąć zamówienie do wykonania, o ile na to pozwala moc produkcyjna zakładu, w przeciwnym razie przesunąć wykonanie zamówienia najdalej na następny kwartał.

6. Jeżeli zamówienie na wyroby nietypowe zawiera braki w dołączonej dokumentacji technicznej, dostawca określi ostateczny termin dla ich usunięcia lub uzupełnienia.

7. Jeżeli zamówienie zawiera inne istotne braki, powinny być one usunięte lub uzupełnione przez zamawiającego w ciągu 7-miu dni od daty otrzymania wezwania od dostawcy.

8. W przypadku niedotrzymania przez zamawiającego terminów, o których mowa, w ust. 6 i 7, zamówienie uważa się za niezłożone.

§ 5. 1. Dostawca przyjmując zamówienie wystawia potwierdzenie jego przyjęcia.

Potwierdzenie należy wystawiać w ciągu 3-ch dni od daty otrzymania zamówienia na wyroby typowe, a w ciągu 7-miu dni na wyroby nietypowe.

2. Potwierdzenie powinno zawierać:

1) numer i datę zamówienia,
2) nazwę wyrobu i ilość,
3) nazwę i adres zakładu lub polówki, wykonującego zamówienie,
4) daty wysyłek,
5) sposób dostawy (wysyłka koleją czy odbiór własny),
6) stację docelową (odbiorczą) i bocznicę,
7) uwagi.

3. Jeżeli dostawca w potwierdzeniu zamówienia nie wnosi żadnych zastrzeżeń — to zamówienie i potwierdzenie stanowią o zawarciu między stronami umowy o dostawę, przy czym wiążą ich „ogólne warunki umowne“, stanowiące załącznik Nr 2 do niniejszej instrukcji.

4. Jeżeli dostawca nie wyraża zgody na warunki zamówienia, powinien zastrzeżenia swe zamieścić w protokóle rozbieżności i dołączyć ten protokół do potwierdzenia zamówienia.

5. Zamawiający po otrzymaniu protokółu rozbieżności uzgadnia z dostawcą treść zamówienia. W razie niemożności uzgodnienia stanowisk w ciągu 10 dni od daty otrzymania przez zamawiającego protokółu rozbieżności, strony przedkładają spór do rozstrzygnięcia swoim władzom nadrzędnym.

6. O ile władze nadrzędne nie dojdą do porozumienia, spór powinien być rozstrzygnięty w postępowaniu arbitrażowym.

ROZDZIAŁ III.

Realizacja zamówień i dostawa.

§ 6. 1. Przyjęte zamówienie powinno być wykonane zgodnie z obowiązującymi technicznymi wymaganiami co do jakości i w uzgodnionym przez strony terminie.

2. Dostawca ma prawo za zgodą swojego centralnego zarządu przekazać przyjęte zamówienie w całości lub w części do wykonania innemu zakładowi, podległemu temu centralnemu zarządowi, z tym, iż termin wykonania zamówienia powinien być zachowany. O takim przekazaniu zamawiający musi być niezwłocznie powiadomiony.

3. Przesunięcie uzgodnionego terminu zamówienia przez dostawcę może nastąpić tylko za pisemną zgodą zamawiającego.

4. Zmiany zamówienia, dotyczące wprowadzenia nowych asortymentów lub zwiększające ilość zamówionych elementów ponad 10% wartości zamówienia, powinny być traktowane jako nowe zamówienie.

§ 7. 1. Wstępny odbiór ilościowy i jakościowy zamówionych wyrobów oraz ich magazynowanie i transport (wewnętrzny i zewnętrzny) odbywa się zgodnie z wytycznymi, ujętymi w poszczególnych kartach i instrukcjach technologicznych lub normach.

2. Zamówione i wykonane wyroby mogą być poddane przed dostawą badaniom technicznym na podstawie wytycznych, zawartych w opisach technologicznych, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem przepisów ogólnych, ujętych w instrukcji Nr 5, stanowiącej załącznik do zarządzenia z dnia 1 lipca 1949 r. Przewodniczącego P. K. P. G. wydanego w porozumieniu z Ministrem Budownictwa w sprawie elementów prefabrykowanych i ich zastosowania.

3. Badanie techniczne odbywa się komisyjnie w zakładzie produkcyjnym i jest przeprowadzane przez komisję, w skład której wchodzi:

1) 2-ch przedstawicieli dostawcy (kontroli technicznej i zbytu),
2) przedstawiciel odbiorcy.

4. O mającym się odbyć badaniu technicznym należy zawiadomić zamawiającego na 14 dni przed ustaloną datą badania .

Jeżeli przedstawiciel zamawiającego nie stawi się w wyznaczonym terminie, dostawca może wysłać towar po uprzednim pisemnym stwierdzeniu przez wewnątrz-zakładową kontrolę techniczną, że jakość towaru odpowiada zamówieniu.

5. Po dokonaniu badania technicznego powinien być sporządzony protokół odbioru technicznego, zawierający następujące dane:

1) imiona, nazwiska i stanowiska członków komisji,
2) ilość sztuk przeznaczonych do badań,

3) nazwę elementów, wymiary i ilość sztuk zakwalifikowanych do odbioru,
4) opis wyglądu zewnętrznego elementów, przeznaczonych do prób oraz sprawdzenie ich wymiarów,
5) opis przeprowadzonych badań wraz ze szkicem (schemat obciążeń),
6) ocenę badań.

§ 8. 1. Dostawa następuje bądź przez wydanie towaru ze składu, bądź przez jego wysyłkę.

2. Jeżeli dostawa odbywa się ze składu, dostawca powinien zawiadomić nabywcę o przygotowaniu towaru do wydania co najmniej na pięć dni przed ustalonym w umowie terminem dostawy.

Zamawiający obowiązany jest we wskazanym przez dostawcę terminie odebrać towar.

3. Załadowania towaru dokonuje dostawca własnym kosztem i staraniem.

§ 9. 1. W przypadku, gdy zamawiający został powiadomiony o dacie wydania towaru i w tej dacie odbioru nie dokonał, to termin dostawy uważa się za dotrzymany i od tej daty mogą być liczone umowne kary za zwłokę w odbiorze.

2. Jeżeli dostawa towaru odbywa się transportem kolejowym, za datę dostawy uważa się dzień przyjęcia towaru przez kolej i wydania listu przewozowego.

§ 10. 1. Wysyłka zamówionego towaru powinna być dokonana w ładunkach pełnowagonowych z uwzględnieniem przepisów taryfy kolejowej.

2. W przypadku, gdy przedmiotem zamówienia jest towar nie stanowiący wysyłki pełnowagonowej, zamawiający powinien odebrać towar własnym transportem, bądź też pokryć koszty, związane z wysyłką niepełnowagonową.

§ 11. 1. Z chwilą nadania towaru do przewozu niebezpieczeństwo utraty lub uszkodzenia towaru przechodzi na odbiorcę. Dostawca ponosi odpowiedzialność za szkodę wynikłą w czasie transportu, jeżeli powstała ona z jego winy w szczególności wskutek niewłaściwego załadowania.

Uszkodzenia towaru powinny być stwierdzone protokólarnie przy wyładunku przy współudziale przedstawiciela kolei.

U w a g a:

Art. 126 dekretu z dnia 24 grudnia 1952 r. o przewozie przesyłek i osób kolejami (Dz. U. Nr 4, poz. 7, z 1953 r.) oraz pkt. 3 przepisów wykonawczych do niego (Dz. T. i Z. K. Nr 17, poz. 157) stanowią:

1. Jeżeli kolej spostrzeże lub przypuszcza, albo jeżeli osoba uprawniona twierdzi, że przesyła częściowo zaginęła albo została uszkodzona, kolej obowiązana jest niezwłocznie, o ile możności w obecności osoby uprawnionej, stwierdzić protokólarnie stan, a w razie potrzeby — i wagę przesyłki oraz jeżeli to jest możliwe — przyczynę i czas powstania szkody. Odpis tego protokółu powinien być wydany na żądanie osoby uprawnionej.
2. Protokóły sporządza z powodu częściowego zaginięcia lub uszkodzenia przesyłek stanowią podstawę do ustalenia, kto i w jakim stopniu ponosi w poszczególnych przypadkach odpowiedzialność za szkodę. Mają one podstawowe znaczenie w postępowaniu reklamacyjnym, arbitrażowym i sądowym.

2. Zasadniczo wszystkie towary przeznaczone do wysyłki podlegają ubezpieczeniu. Koszty ubezpieczenia obciążają odbiorcę.

ROZDZIAŁ IV

R e k l a m a c j e

§ 12. 1. Braki ilościowe i wady jakościowe towaru, których ujawnienie było możliwe przy wydawaniu towaru ze składu dostawcy, powinny być stwierdzone niezwłocznie w drodze protokółu, sporządzonego przez przedstawicieli dostawcy i zamawiającego.

2. Protokół powinien zawierać:
1) imiona, nazwiska i stanowiska osób, obecnych przy sporządzaniu protokółu,
2) treść zarzutów, wysuwanych przez przedstawiciela zamawiającego i wyjaśnień przedstawiciela dostawcy,
3) opis stwierdzonego stanu faktycznego,
4) opis sposobu pobrania próbek oraz ich zabezpieczenia, jeżeli zostały pobrane,
5) datę i miejsce sporządzenia protokółu,
6) podpisy osób wymienionych pod pkt. 1.

3. Jeżeli dostawa nastąpiła w drodze wysyłki towaru, zamawiający powinien niezwłocznie, a najpóźniej w ciągu 4-ch dni od daty otrzymania, zbadać towar a w razie stwierdzenia braków ilościowych i wad jakościowych towaru, sporządzić protokół przy udziale czynnika społecznego, a w razie potrzeby fachowych wiadomości, przy udziale biegłego. O zamierzonym sporządzeniu protokółu zamawiający zawiadomi dostawcę i wezwie go do udziału w tej czynności.

4. W odniesieniu do towaru, który przed wysyłką był poddany technicznemu badaniu, przepis ust. 3 ma zastosowanie tylko wówczas, gdy braki i wady mogły powstać po dokonanym badaniu, bądź są skutkiem niewłaściwego opakowania lub załadowania.

5. W przypadku, gdy braki lub wady były tego rodzaju, że nawet przy należytej staranności nie mogły być ujawnione przy odbiorze, termin przewidziany w ust. 3 liczy się od dnia ich ujawnienia.

6. Przy sporządzaniu protokółu o stwierdzonych brakach lub wadach, ma odpowiednie zastosowanie ust. 2 z tym, że jeżeli przedstawiciel dostawcy jest nieobecny, należy uczynić wzmiankę czy został zawiadomiony, a nadto należy zamieścić w protokóle opinię biegłego, jeżeli był wzywany.

§ 13. 1. W przypadku stwierdzenia **istotnych** wad ilościowych lub jakościowych towaru, zamawiający może postawić towar do dyspozycji dostawcy i albo odstąpić od umowy, albo też zażądać dostarczenia innego towaru. W takich przypadkach zamawiający obowiązany jest przechować towar przez okres nie dłuższy niż 30 dni i postąpić z nim stosownie do dalszych poleceń dostawcy, który ponosi koszty związane z przechowaniem i wysyłką towaru.

2. Gdy towar zawiera wady nieistotne zamawiający może żądać obniżenia ceny odpowiednio do zmniejszonej wartości użytkowej otrzymanego towaru.

§ 14. 1. W przypadku stwierdzenia braków jakościowych należy niezależnie od protokółu, o którym mowa w § 12, ust. 1, przesłać dostawcy „reklamację“ na specjalnym druku, zgodnie z zasadami i trybem ustalonym w zarządzeniu Przewodniczącego P. K. P. G. Nr 293 z dnia 31 lipca 1951 r. w sprawie zasad postępowania przy zgłaszaniu i ewidencjonowaniu reklamacji jakościowych (Biuletyn P. K. P. G. Nr 22, poz. 227) i okólniku Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego Nr 63 z dnia 22 sierpnia 1951 r. w sprawie zasad postępowania przy zgłaszaniu i ewidencjonowaniu reklamacji jakościowych (Biuletyn M. B. Przem. Nr 2, poz. 14).

2. W przypadku złożenia reklamacji w innym trybie, niż to przewidziane w ust. 1, dostawca powinien zażądać sporządzenia reklamacji zgodnie z przepisami wymienionymi w ust. 1.

Załącznik Nr 1 do instrukcji w sprawie zasad przyjmowania zamówień na wyroby betonowe i żelbetowe oraz handlowych warunków sprzedaży tych wyrobów.

ZASADY REJONIZACJI I SPECJALIZACJI ZAKŁADÓW BETONIARSKICH

podległych Centralnemu Zarządowi Produkcji Pomocniczej.

A. Zakłady betoniarskie podległe C. Z. Produkcji Pomocniczej mają określony terenowy zasięg swojej działalności, przedstawiający się następująco:

1) **Bydgoskie Zakłady Betoniarskie i Żelbetowe Bud. Przem.**
zasięg terenowy: woj. bydgoskie płn.-zach. warszawskie, poznańskie, koszalińskie, szczecińskie.

2) **Dzierzgońskie Zakłady Betoniarskie i Żelbet. Bud. Przem.**
zasięg terenowy: woj. gdańskie, olsztyńskie, płn. białostockie, płn. warszawskie, bydgoskie, koszalińskie i szczecińskie.

3) **Kluczborskie Zakłady Betoniarskie i Żelbet. Bud. Przem.**
zasięg terenowy: woj. opolskie, łódzkie, stalinogrodzkie, płd.-zach. wrocławskie.

4) **Krakowskie Zakłady Betoniarskie i Żelbet. Bud. Przem.**
zasięg terenowy: woj. krakowskie, kieleckie, płd. lubelskie, rzeszowskie i stalinogrodzkie.

5) **Krzeszowickie Zakłady Betoniarskie i Żelbet. Bud. Przem.**
zasięg terenowy: woj. krakowskie ,kieleckie, płd. lubelskie, rzeszowskie i stalinogrodzkie.

6) **Ostrowskie Zakłady Betoniarskie i Żelbet. Bud. Przem.**
zasięg terenowy: woj. poznańskie, bydgoskie, łódzkie, zielonogórskie, płd. szczecińskie.

7) **Raciborskie Zakłady Betoniarskie i Żelbet. Bud. Przem.**
zasięg terenowy: woj. opolskie, stalinogrodzkie, płd. wrocławskie, płd. łódzkie.

8) **Strzybnickie Zakłady Betoniarskie i Żelbet. Bud. Przem.**
zasięg terenowy: woj. stalinogrodzkie, płd. kieleckie, krakowskie, opolskie, płd. łódzkie.

9) **Warszawskie Zakłady Betoniarskie i Żelbet. Bud. Przem.**
zasięg terenowy: woj. warszawskie, płd.-zach. białostockie, lubelskie, kieleckie, łódzkie, płd. bydgoskie, płd. olsztyńskie.

10) **Wrocławskie Zakłady Betoniarskie i Żelbet. Bud. Przem.**
zasięg terenowy: woj. wrocławskie, poznańskie, zielonogórskie.

B. Następujące przedsiębiorstwa wyłącza się z obowiązku przestrzegania terenowego zasięgu działalności ze względu na specjalizację w pewnych asortymentach:

Nazwa zakładu	Asortyment	Rejon obsługi
Warszawskie Zakłady	stropy N. H.	obszar całego kraju
	strunobetony	" " "
Bydgoskie Zakłady	rury zbrojone	" " "
Krakowskie Zakłady	rury wirowane	wojew. południowe
	rury prasowane	obszar całego kraju
	strunobetony	" " "
Krzeszowickie Zakłady	okna żelbetowe monolityczne	" " "
Ostrowskie Zakłady	rury wirowane	wojew. północne
	rury betonowe	prócz swego rejonu wojew. warszawskie, koszalińskie, kieleckie, lubelskie, białostockie
Strzybnickie Zakłady	wiązary strzybnickie	obszar całego kraju
Dzierzgońskie Zakłady	kablobeton (czasowo)	" " "
Wrocławskie Zakłady	suprema	wojew. północne
	suprema	wojew. południowo-zachodnie

Załącznik Nr 2 do instrukcji w sprawie zasad przyjmowania zamówień na wyroby betonowe i żelbetowe oraz handlowych warunków sprzedaży tych wyrobów.

OGÓLNE WARUNKI UMOWNE

§ 1. Niniejsze warunki umowne stanowią istotną część umowy, zawartej pomiędzy zamawiającym a dostawcą na dostawę wyrobów betonowych i żelbetowych.

§ 2. 1. Przy zamówieniach na wyroby nietypowe dokumentacja techniczna stanowi integralną część umowy.

2. Jeżeli zamawiający wprowadzi do dokumentacji technicznej zmiany, ponosi wynikłe stąd koszty, a gdy zmiany te zostaną wprowadzone po rozpoczęciu produkcji, obowiązany jest nadto zwrócić dostawcy bezpośrednie straty wynikłe z przestoju.

3. Jeżeli w związku ze zmianą dokumentacji konieczne będzie odpowiednie przesunięcie terminu, strony uzgodnią nowe terminy realizacji zamówienia.

§ 3. 1. Strony mogą odstąpić od umowy tylko co do tej części zamówienia, która nie została jeszcze wykonana.

2. Za wykonaną część zamówienia uważa się elementy wyprodukowane oraz będące w produkcji w dacie odstąpienia.

3. Odstąpienie od umowy powinno nastąpić na piśmie. Strona odstępująca od umowy płaci drugiej stronie odszkodowanie umowne w wysokości 1% wartości tej części umowy, od której odstępuje.

4. Jeżeli rzeczywista szkoda poniesiona przez odstąpienie od umowy przewyższa odszkodowanie umowne, strona poszkodowana może żądać odszkodowania wyższego niż umowne po zrzeczeniu się odszkodowania umownego.

§ 4. 1. W przypadku niedotrzymania terminu wykonania umowy, dostawca płaci zamawiającemu tytułem kary za zwłokę odszkodowanie umowne w wysokości 0,1% wartości elementów niewykonanych w terminie za każdy dzień zwłoki z wyłączeniem niedziel i świąt.

§ 5. W razie zwłoki w wykonaniu umowy przez jedną ze stron, strona druga może albo odstąpić od umowy bez potrzeby udzielenia dodatkowych terminów, albo wyznaczyć dodatkowy termin wykonania umowy, nie zwalniając strony będącej w zwłoce od obowiązku uiszczenia odszkodowania umownego.

§ 6. 1. W przypadku gdy zwłoka w wykonaniu umowy ze strony zamawiającego polega na niedotrzymaniu terminów odbioru zamówionych elementów, które zgodnie z umową miał on odebrać własnym staraniem — płaci on dostawcy składowe w wysokości 0,1% wartości nieodebranych elementów za każdy dzień zwłoki z wyłączeniem niedziel i świąt.

2. Jeżeli zamawiający w terminie dni 14-tu od daty wezwania go przez dostawcę do odbioru, nadal pozostaje w zwłoce, to dostawca może według swego wyboru albo przesłać elementy zamawiającemu na jego koszt albo od umowy odstąpić.

§ 7. Miejscem wykonania umowy jest miejscowość będąca siedzibą dostawcy.

97.

PISMO OKÓLNE Nr 1
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
DEPARTAMENT FINANSOWY

DF/2/44/54

z dnia 17 lipca 1954 r.

w sprawie opodatkowania rolników-furmanów.

W związku z wątpliwościami powstającymi przy opodatkowaniu rolników-furmanów — Departament Finansowy na podstawie wyjaśnień Ministerstwa Finansów komunikuje, co następuje:

1. Dzielenie dla celów podatkowych należności za czynności furmaństwa wykonywanego osobiście lub przy udziale członków najbliższej rodziny przez rolnika, będącego podatnikiem podatku gruntowego na dwie kategorie, a mianowicie na należności wchodzące w skład bezosobowego funduszu płac i potrącenie od tej części podatku od wynagrodzeń oraz na należności nie wchodzące do funduszu płac i potrącenie od tej części podatku gruntowego — jest sprzeczne z przepisami podatkowymi.

2. Cała kwota należna rolnikowi-przewoźnikowi z tytułu furmaństwa stanowi podstawę opodatkowania podatkiem gruntowym, podobnie jak cała należność za czynności furmaństwa, wykonywanego przez rolnika z pomocą obcych sił najemnych lub przez osoby nie będące podatnikami podatku gruntowego, a nie zrzeszone w pomocniczych spółdzielniach przewozowych zgodnie z dekretem o podatku obrotowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 449), stanowi obrót podlegający podatkowi obrotowemu.

3. Przedpłaty na podatek gruntowy od rolników, wykonujących czynności furmaństwa osobiście lub przy pomocy najbliższej rodziny, należy obliczać i potrącać od pełnej sumy przychodów, należnych rolnikowi za czynności furmaństwa, bez dzielenia tych należności na wchodzące w skład bezosobowego funduszu płac i na nie wchodzące w skład tego funduszu. Równocześnie należy zaprzestać potrącania podatku od wynagrodzeń.

4. Ponadto przypomina się, że pobieranie przedpłat na podatek gruntowy należy dokonywać zgodnie z zasadami podanymi w piśmie okólnym Nr 3 Departamentu Finansowego z dnia 16 października 1952 r.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

M. Marlewicz

98.

PISMO OKÓLNE Nr 3
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
DEPARTAMENT GŁÓWNEGO MECHANIKA

L. dz. MĘ. 5/A3/3/217/54

z dnia 5 lipca 1954 r.

w sprawie prawidłowej eksploatacji i obsługi silników elektrycznych.

W celu zmniejszenia ilości wypadków uszkodzeń silników elektrycznych Departament Głównego Mechanika podaje do wiadomości i stosowania, co następuje:

1. Każdy silnik elektryczny powinien posiadać indywidualny wyłącznik i własne zabezpieczenie (stopki i ewentualnie bezpieczniki termiczne).

2. Przed włączeniem prądu należy sprawdzać:
1) czy stopki (bezpieczniki) nie są wykręcone lub przepalone,
2) czy śruby dociskające przewody prowadzące od wyłącznika do silnika, jak również przewód uziemiający są należycie dokręcone,
3) czy smar w łożyskach jest na odpowiednim poziomie (w łożyskach ślizgowych),
4) czy osłona pędni pasowej jest prawidłowo założona oraz czy w jej pobliżu nie znajdują się postronne przedmioty.

3. Jeżeli silnik po włączeniu prądu nie od razu zaczyna pracować lub wydaje dźwięk inny niż w czasie normalnej pracy, należy natychmiast go wyłączyć i zawiadomić o defekcie elektromontera, technika lub starszego mechanika.

Ponownie uruchomić silnik można tylko na wyraźne zezwolenie fachowca, który dokonał oględzin.

4. Naprawianie aparatów włączających prąd do silnika lub przepalonej stopki (bezpiecznika) bez pomocy fachowca, jak również używanie stopki własnej produkcji lub stopek reperowanych — jest niedozwolone.

5. W przypadku nadmiernego wzrostu temperatury silnika (trudno utrzymać rękę na powierzchni korpusu silnika) oraz przy każdym zwolnieniu obrotów silnika — należy go natychmiast wyłączyć i wezwać fachowca.

6. W razie przerwy w pracy sprzętu należy niezwłocznie wyłączyć silnik, gdyż jałowy bieg nie tylko niepotrzebnie zużywa energię, ale jednocześnie pogarsza współczynnik mocy sieci zasilającej (cos „Fi").

7. Jeżeli przy dotknięciu korpusu silnika wyczuwa się uderzenie prądu, należy natychmiast przerwać dopływ prądu i wezwać elektromontera dla zbadania przyczyny tego zjawiska.

8. W przypadku pożaru silnika należy natychmiast wyłączyć prąd. Gasić pożar można tylko przez zasypywanie ognia suchym piaskiem lub używając do tego specjalnej gaśnicy (gaśnice takie mają znak lub napis wskazujący możliwość używania ich do gaszenia pożaru instalacji elektrycznej).

Niedozwolone jest gaszenie pożaru urządzeń elektrycznych wodą lub zwykłą gaśnicą, gdyż może to spowodować natychmiastową śmierć gaszącego.

9. Silniki elektryczne powinny być należycie konserwowane. Przynajmniej raz na kwartał elektromonter powinien:
1) dokładnie obejrzeć silnik i oczyścić go bez rozbierania na części (chyba, że okaże się to konieczne),
2) wykonać pomiar szczeliny powietrznej,
3) przemyć łożyska benzyną lub benzolem (ale nie naftą), przepłukać go nowym olejem (wrzecionowym), a następnie napełnić olejem lub smarem (wg przepisów fabrycznych),
4) zbadać pierścienie ślizgowe, szczotki i szczotkotrzymacze (w silnikach pierścieniowych),
5) dokonać pomiaru oporności izolacji uzwojeń silnika.

10. W celu zapobieżenia spalaniu się uzwojeń w silnikach należy instalować automatyczne wyłączniki trójbiegunowe, stosowanie których wyeliminuje tego rodzaju wypadki, powodujące przedłużenie terminów robót, a tym samym utrudniające wykonanie planu.

Przy silnikach małych wyłączniki automatyczne mogą być suche, natomiast przy dużych — olejowe.

Po zainstalowaniu automatycznych wyłączników zbędne jest sprawdzanie termicznych zabezpieczeń przy każdym uruchomieniu silnika.

11. Konserwator urządzeń elektrycznych powinien być dokładnie zaznajomiony z treścią broszury (część VI) — Napęd elektryczny — wydanej przez Państwową Inspekcję Energetyczną.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
GŁÓWNEGO MECHANIKA

Inż. M. Gutowski

99.

PISMO OKÓLNE Nr 6

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT KOSZTORYSÓW I CEN

Znak: KC-1-40/4

z dnia 7 lipca 1954 r.

w sprawie ustalenia sposobu kosztorysowania robót budowlano-montażowych nie objętych obowiązującymi cennikami.

Departament Kosztorysów i Cen podaje do wiadomości i stosowania pismo okólne Biura Norm Budowlano-Montażowych Urzędu Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1954 r.

w/z DYREKTORA DEPARTAMENTU

Inż. Z. Kończak
Nacz. Wydziału

Odpis

PISMO OKÓLNE

BIURA NORM BUDOWLANO-MONTAŻOWYCH

URZĘDU RADY MINISTRÓW

z dnia 12 czerwca 1954 r.

w sprawie ustalenia sposobu kosztorysowania robót budowlano-montażowych nie objętych obowiązującymi cennikami.

Na podstawie § 3 p. 2 ust. b. uchwały Nr 302/54 Prezydium Rządu z dnia 18 maja 1954 roku ustala się następujący sposób kosztorysowania robót budowlano-montażowych nie objętych obowiązującymi cennikami:

I. Zakres i poziom cen kalkulacji szczegółowej

1. Roboty budowlano-montażowe nie objęte obowiązującymi cennikami kosztorysuje się na podstawie szczegółowej kalkulacji cen.

2. Określenie cen jednostkowych w kosztorysach na podstawie kalkulacji szczegółowej może być stosowane jedynie w przypadkach braku odpowiedniej pozycji kosztorysowej w obowiązujących cennikach kosztorysowych.

3. Przy sporządzaniu kosztorysu wyłącznie na podstawie kalkulacji szczegółowej przyjmuje się jednolity poziom cen tego roku, w którym wydane zostały po raz pierwszy obowiązujące normy pracy jednolite, a w przypadku ich braku normy branżowe, na roboty kosztorysowane, bez uwzględnienia późniejszych zmian norm pracy i stawek, jednakże z uwzględnieniem obowiązujących uzupełnień do norm pracy.

4. Przy sporządzaniu kosztorysu, w którym część pozycji nie jest objęta obowiązującymi cennikami, należy przeprowadzić szczegółową kalkulację tych jedynie pozycji. Przy przeprowadzaniu kalkulacji szczegółowej obowiązuje uwzględnienie takiego samego poziomu cen wszystkich kalkulowanych elementów kosztów bezpośrednich, jaki jest podany w cenniku kosztorysowym, z którego brano pozostałe wyceny jednostkowe dla danego kosztorysu lub jego części.

II. Kalkulacja robocizny

1. Podstawą wyceny robocizny są w zasadzie Katalogi Norm i Cen Jednostkowych lub Katalogi Norm i Stawek Jednostkowych z okresu przyjętego zgodnie z wytycznymi rozdziału I punkty 3 i 4. Jeśli dla danych robót brak jest norm jednolitych, natomiast istnieją dwa lub więcej katalogi norm branżowych — wówczas stosuje się ten katalog norm branżowych, który został wydany przez resort nadzorujący przewidywane przedsiębiorstwo wykonawcze.

Przy kalkulacji robocizny należy stosować normy pracy oraz układ zbiorowy obowiązujący przewidywane przedsiębiorstwo wykonawcze, dla robót wykonywanych siłami własnymi.

2. Jeżeli dla danej pozycji brak jest wymienionych norm, wówczas mogą być stosowane obowiązujące normy zakładowe, pod warunkiem dokonania ich krytycznej analizy a w przypadku lub braku ustalenia własne kosztorysanta z ewentualnym uwzględnieniem opracowań krajowych i zagranicznych.

3. Do cen jednostkowych robocizny stosuje się:

a) dodatki za roboty pomocnicze zgodnie z okólnikiem Nr 11 Ministerstwa Odbudowy z dnia 11.IV.49 r. i pismem okólnym Ministerstwa Budownictwa z dnia 10.VIII.49 r. (CRBJ część I oraz ustaleniami podanymi w obowiązujących cennikach kosztorysowych lub innych przepisach resortowych w tym względzie),
b) dodatki za prace w warunkach szkodliwych dla zdrowia, niebezpiecznych lub uciążliwych — zgodnie z obowiązującymi układami pracy (np. załącznik Nr 13 Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie) oraz w granicach podanych w tych układach.

4. Dodatki z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych oraz w niedziele i święta stosuje się tylko w wyjątkowych przypadkach przewidzianych zatwierdzonym projektem organizacji robót.

5. Przy kalkulacji robocizny obowiązują stawki robocizny wg strefy odpowiadającej lokalizacyjnie kosztorysowanej budowie. Ewentualną różnicę kosztów robocizny ponosi przedsiębiorstwo wykonawcze w ramach dodatków z tytułu zatrudnienia pracowników zamiejscowych.

III. Kalkulacja materiałów

1. Na koszt jednostkowy materiałów składa się:

a) koszt materiałów, prefabrykatów, elementów i konstrukcji budowlanych wg ceny nabycia, tj. „franco wagon“ stacja odbioru lub „loco magazyn“ wytwórni,
b) koszt przewozu ze stacji wyładowczej, magazynu centrali handlowej lub składu dostawcy do magazynu przyobiektowego.

2. Analiza kosztu materiałów występujących w kalkulowanej pozycji kosztorysowej, łącznie z kosztami przewozu, składa się z następujących czynności:

a) określenia zużycia materiałów na jednostkę miary ustaloną w kosztorysie dla danej roboty.

Podstawą dla określenia zużycia materiałów na jednostkę kosztorysowanej roboty są w zasadzie „Kosztorysy wzorcowe z analizą jednostkową robocizny i materiału“ — PNB-650 do PNB-667, za wyjątkiem PNB-660 — stolarka normalizowanych okien i drzwi.

W przypadku braku w PNB norm zużycia materiałów na daną robotę można oprzeć się na innych podręcznikach technicznych w następującej kolejności:
— tymczasowe normy zużycia podstawowych materiałów budowlanych — wydawnictwo Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli i Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego 1954 r.
— Podstawy Analityczne Robót Budowlanych, wydawnictwo Ministerstwa Odbudowy Nr 14 z 1947 r.;
— Podstawy Analizy Cen Robót Drogowych i Mostowych (PAC);
— Podręcznik do Obliczania Kosztów Robót Budowlanych (TOR);
— względnie należy dokonać szczegółowego obliczenia ilości potrzebnych materiałów z uwzględnieniem dopuszczalnych strat związanych z właściwościami materiałów i procesem technologicznym;

b) ustalenie cen nabycia materiałów z odpowiednim uwzględnieniem ceny zbytu lub ceny hurtowej posługując się cennikami central handlowych obowiązującymi dla poziomu cen, przyjętego w kosztorysie (w zasadzie 1950 r.) oraz cen na materiały miejscowe wg przyjętych danych wyjściowych,

c) przyjęcie z danych wyjściowych właściwej odległości transportu i rodzaju środków transportowych dla przewozu materiałów do magazynu przyobiektowego,

d) ustalenie kosztu dowozu materiałów, zgodnie z obowiązującymi dla przyjętego w kosztorysie poziomu cen taryfami przewozowymi z uwzględnieniem procentowych dodatków za czynności spedycyjne oraz pracę w godzinach nadliczbowych i świątecznych (łącznie 20%) jeżeli dodatek ten nie jest wkalkulowany do ceny przewozu.

Przy poziomie cen 1950 — 51 r. należy stosować taryfę przewozową podaną w części I CRBJ, zaś przy poziomie cen 1952 — 53 „Taryfę towarową transportu samochodowego i spedycji“, obowiązującą od dnia 1.II.1952 r. (za wyjątkiem transportów drobnicowych oraz materiałów instalacyjnych, których koszt transportu wycenia się zgodnie z CRBJ narzutem procentowym do wartości tych materiałów).

3. Koszty opakowania i transportu „franco wagon“ stacja odbiorcza powinny być uwzględnione tylko w przypadkach, gdy cena sprzedażna nie jest skalkulowana z ich uwzględnieniem.

4. Koszt opakowania, o ile nie jest on wliczony do ceny sprzedażnej, należy obliczyć na podstawie ofert lub danych cennikowych, określających na ogół wysokość tego kosztu w procentach od wartości materiałów.

W przypadku gdy chodzi o opakowania zwrotne, w obliczeniu jego kosztów należy uwzględnić tylko część kosztu nie podlegającą zwrotowi.

IV. Kalkulacja pracy sprzętu budowlanego

1. W kosztorysie kalkuluje się wszelkie koszty zmienne związane z eksploatacją sprzętu, to jest: amortyzację i naprawy, energię oraz obsługę. Koszty jednorazowe jak dowiezienie, montaż, demontaż, odwiezienie oraz budowa, konserwacja i rozbiórka tymczasowych urządzeń pomocniczych związanych z pracą sprzętu — kalkuluje się w kosztorysie na urządzenie placu budowy.

2. Analiza kosztów zmiennych składa się z następujących czynności:

a) określenia czasu pracy sprzętu na jednostkę ustaloną w kosztorysie dla danej roboty na podstawie norm wydajności, podanych w katalogach norm pracy, a w wypadku ich braku w innych źródłach technicznych,

b) kalkulacja kosztów zmiennych na jedną godzinę pracy sprzętu w oparciu o zasady podane w CRBJ, część I, dział 3, wydanie III z 1953 roku.

3. Skalkulowany koszt robocizny obsługi na wycenioną jednostkę danej roboty dodaje się do robocizny bezpośredniej (rozdział II).

4. W przypadku stosowania wysokości poszczególnych składników kosztów zmiennych, podanych w części I, dział 3 CRBJ — dla celów kalkulacji kosztorysowej na poziomie cen 51 lub 52 koszty powyższe należy sprowadzać do poziomu cen kosztorysu drogą przemnożenia przez mnożnik „M-51“, względnie „M-52“ podany w załączniku Nr 1 do zarządzenia Nr 59 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli (CRBJ cz. I str. 44), uwzględniając rodzaj robót, do którego używany jest dany sprzęt.

5, W przypadku stosowania wysokości poszczególnych składników kosztów zmiennych, podanych w części I, dział 3 CRBJ dla celów kalkulacji kosztorysowej na poziomie cen 1953 roku koszt podawany w CRBJ w kolumnie 17 (amortyzacja i naprawy) przemnaża się przez 1,4 — w kolumnie 21 (energia) przez 1,00 — w kolumnie 24, 25 i 26 (obsługa) przez 1,35.

V. Inne zagadnienia

1. Kalkulację kosztu transportu wewnętrznego poziomego i pionowego przeprowadza się zgodnie z ustaleniami podanymi w rozdziałach II i IV.

2. Do obliczonych kosztów bezpośrednich stosuje się stawki kosztów ogólnych wymienione w załączniku do uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 30 marca 1950 roku w sprawie zmiany stawek kosztów ogólnych przy robotach budowlanych i instalacyjnych (Biuletyn PKPG Nr 6, poz. 87 oraz CRBJ cz. I).

Przy kosztorysowaniu robót, których wykonawcami będą przedsiębiorstwa podległe Ministerstwu Kolei, Ministerstwu Poczt i Telegrafów oraz Ministerstwu Energetyki stosuje się zmienione stawki kosztów ogólnych, podane w odpowiednich zarządzeniach resortowych.

3. Przeliczenie cen kosztorysowych na poziom cen bieżących dokonuje się zgodnie z instrukcją do zarządzenia Nr 29 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26.II.1954 r. w sprawie zatwierdzenia jako powszechnie obowiązujących tymczasowych cenników kosztorysowych na roboty budowlane, montaż urządzeń oraz montaż maszyn i urządzeń przemysłowych (Monitor Polski Nr A-23, poz. 378).

p. o. DYREKTOR BIURA

Inż. M. Pszenicki

100.

PISMO OKÓLNE Nr 17

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA I PŁAC

ZP/2/B-4-24/54 r.

z dnia 12 lipca 1954 r.

w sprawie wynagradzania pracowników służby BHP za pracę w godzinach nadliczbowych oraz dodatków lokalnych dla tych pracowników.

Departament Zatrudnienia i Płac wyjaśnia:

1) Pracownicy służby BHP, których zaszeregowanie zostało ustalone zarządzeniem nr 1 Ministra Budownictwa

Przemysłowego z dnia 10.I.1954 r. (Biuletyn M. B. Przem. Nr 3(48) — są pracownikami o nienormowanym czasie pracy w związku z czym nie przysługuje im wynagrodzenie za godziny nadliczbowe.

2) Dodatki lokalne przysługują w/w pracownikom BHP wówczas jeżeli pozostali pracownicy inżynieryjno-techniczni zatrudnieni w danym zakładzie pracy uprawnieni są do pobierania dodatków lokalnych.

Dodatki lokalne przysługują w następujących wysokościach:

Stanowisko	I grupa		II grupa		III grupa	
	dod. st. zł	dod. m. zł	dod. st. zł	dod. m. zł	dod. st. zł	dod. m. zł
starszy inżynier bezpieczeństwa i higieny pracy	72	61	65	53	—	
inżynier bezpieczeństwa i higieny pracy	65	53	61	50	53	46
technik bezpieczeństwa i higieny pracy	61	50	53	46	50	42

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. O. Vieweger

101.

PISMO OKÓLNE Nr 18

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA I PŁAC

ZP2/C-6-14/54

z dnia 20 lipca 1954 r.

w sprawie określenia wysokości premii za czas urlopu

W związku z okólnikiem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 2 czerwca 1954 r. w sprawie określania wysokości premii za czas urlopu (Monitor Polski A-61, poz. 816) Departament Zatrudnienia i Płac komunikuje, co następuje:

1. Premie za czas urlopu należy wypłacać bieżąco tak, jak pozostałym pracownikom zakładu pracy za ten okres czasu.

2. Ustalenia pkt. 1 nie dotyczą pracowników umysłowych otrzymujących premię miesięczną na podstawie indywidualnych osiągnięć (pracowników Biur Projektów, pracowników służby kontroli technicznej, pracowników służby bezpieczeństwa i higieny pracy itp.).

3. Pracownicy, o których mowa w pkt. 2, otrzymują za czas urlopu premię w wysokości przeciętnej premii z ostatnich trzech miesięcy kalendarzowych, poprzedzających miesiąc kalendarzowy, w którym pracownik rozpoczyna urlop Za podstawę do ustalenia przeciętnej premii należy brać bądź premię faktycznie wypłacane w każdym z powyższych trzech miesięcy kalendarzowych na podstawie wyników ubiegłych miesięcy, bądź premie, jakie przypadają pracownikowi za wyniki pracy osiągnięte w każdym z tych trzech miesięcy, zależnie od ogólnie stosowanego w zakładzie pracy sposobu obliczania i wypłacania danego rodzaju premii.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. O. Vieweger

SPROSTOWANIE

błędu w tablicy ogólnych norm czasu na naprawy główne sprzętu budowlanego, stanowiącej załącznik Nr 2 do okólnika Nr 35 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 11 czerwca 1954 r. w sprawie zasad premiowania obsługi ciężkich maszyn budowlanych (Biuletyn M.B.Przem. Nr 14(59), poz. 89).

na str. 4

— pod poz. 62 w rubryce 4 zamiast „4.000“ powinno być „4.500“;

na str. 5

— pod poz. 142 w rubryce 4 zamiast „11.200“ powinno być „11.000“;

— pod poz. 143 w rubryce 7 zamiast „700“ powinno być „750“;

— pod poz. 144 w rubryce 7 zamiast „700“ powinno być „750“.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:

Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego

Gabinet Ministra

Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81

Telefon wewnętrzny: Redakcji 307; Administracji 495

Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.—

Prenumeratę należy wpłacać na konto: N.B.P. konto 1529-91-162 cz. 7 — dział 5 — rozdział 17

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: **Warszawa, ul. Krucza 24/26**

Druk. LSW. W-wa, Al. Jerozolimskie 123. Pap. sat. kl. VII. Zam. 1558c z dn. 14.VII.54 r. 5-B-16371

Druk ukończono VII.54 r.